

Откривење Исуса Христа — број петнаест

Седми печат и отварање пророчке истине

Jeff Pippenger

2023-11-13

И када отвори седми печат, настаде тишина на небу око пола часа. И видех седам анђела који стајаху пред Богом; и њима беше дано седам труба. И други анђеоло дође и стаде код жртвеника, имајући златну кадионицу; и би му дано много тамјана, да га принесе са молитвама свих светих на златни жртвеник који беше пред престолом. И дим тамјана, који узлажаше са молитвама светих, узиђе пред Бога из руке анђелове. И анђеоло узе кадионицу, и напуни је огњем са жртвеника, и баци на земљу; и настадоше гласови, и громови, и муње, и земљотрес. Откривење 8:1–5.

Говоримо о изливању светог огња из небеске светиње, у току историје у којој ће Сједињене Државе спустити нечастиви огањ са првог неба. Откривење онога што је седам громава изговорило у десетој глави Откривења, требало је да буде запечаћено све до непосредно пре него што се време благодати затвори. Време благодати је такође представљено као да је на самом прагу затварања када се отвори седми печат.

И рече ми: Не запечаћуј речи пророштва ове књиге, јер је време близу. Ко чини неправду, нека и даље чини неправду; и ко је нечист, нека и даље буде нечист; и ко је праведан, нека и даље чини правду; и ко је свет, нека и даље буде свет. Откривење 22:10, 11.

Отварање седмог печата збива се док се седам анђела припрема да затрубе.

И седам анђела који имаху седам труба прилагодише се да затрубе. Откривење 8:6.

Када се заврши време милости, „нико“ неће бити „у стању да уђе у храм“, јер је Христово посредовање за грехе људи окончано. Време милости је завршено, и седморици анђела је заповеђено да излију чаше Божјег гнева.

И храм се напуни димом од славе Божије и од силе Његове; и нико не могаше ући у храм док се не наврши седам зала седам анђела. И чух силан глас из храма где говори седморици анђела: Идите, и излијте чаше гнева Божијега на земљу. Откривење 15:8; 16:1.

Нема никаквог наговештаја да се седам анђела који трубе у седам труба у Откривењу, у поглављима девет до једанаест, разликују од седам анђела који изливају седам последњих зала. Напротив, пророчке одлике судова представљених са седам труба одговарају месту и учинцима седам чаша Божјег гнева у шеснаестом поглављу. Као још непосреднија повезаност, судови труба непосредно се називају злима.

И остали људи, који не беху побијени овим пошастима, ипак се не покајаше за дела руку својих, да се не клањају демонима, и идолима од злата, и сребра, и бакра, и камена, и

дрвета, који нити могу видети, нити чути, нити ходити. Откривење 9:20.

Отварање седмог печата намерно је смештено у контекст близине завршетка времена милости. Седми печат представља другог сведока о ономе што је седам громава „изговорило“, а што је и Јовану и Павлу било забрањено да запишу.

И повика гласом великим, као кад лав риче; и кад повика, проговорише седам громава гласове своје. И кад седам громава изговорише гласове своје, хтедох да пишем; и чух глас с неба где ми говори: Запечатити оно што изговорише седам громава, и не пиши тога. Откривење 10:3, 4.

Оно што је било „изречено“ од стране седам громава било је запечаћено, а у двадесет другој глави, пророштво које је било запечаћено у књизи Откривења требало је да буде отпечаћено, и као и са седмим печатом, требало је да буде отпечаћено непосредно пре него што се време милости затвори.

Sestra Vajt ukazuje da je zapečaćivanje onoga što je sedam gromova „izgovorilo“ predstavljalo isto delo Lava iz Judinog plemena kao i onda kada je naredio Danilu da zapečati svoju knjigu do vremena kraja. Knjige Danila i Otkrivenja jesu ista knjiga, a u Otkrivenju je Isus predstavljen kao Lav iz Judinog plemena kada skida pečate s knjige koja je bila zapečaćena sa sedam pečata; stoga je Lav iz Judinog plemena bio i Onaj koji je Danilu zapovedio da zapečati svoju knjigu do vremena kraja. Lav iz Judinog plemena jeste Onaj koji pečati i otpечаćuje svoju Reč, jer On je Reč.

„Пошто је ових седам громава изговорило своје гласове, Јовану долази налог, као и Данилу у погледу књижице: ‘Запечатити оно што изговорише седам громава.’“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Унутрашњи докази у књигама Данила и Откривења показују да је отварање седмог печата друго сведочанство о отварању онога што је седам громава изрекло. И отварање књиге пророка Данила и отварање књиге запечаћене са седам печата показују да су истине које се откривају када се једна пророчка порука отпечати, по својој природи поступне. Зато књига пророка Данила то приказује као умножавање знања, а књига Откривења представља као уклањање једног печата за другим.

То је светлост која све више и више сија до савршеног дана.

А стаза праведника јесте као светлост свитања, која све више сија до пуног дана. Приче 4:18.

Када се „истина“ отпечати, она се открива постепено.

„Ако је било неопходно да Божји древни народ често призива у сећање Његово поступање према њима у милости и суду, у савету и укору, подједнако је важно да разматрамо истине које су нам предате у Његовој Речи,—истине које ће нас, ако их послушамо, довести до понизности и покорности, и послушности Богу. Треба да будемо посвећени кроз истину. Реч Божја износи посебне истине за свако доба. Божје поступање са Његовим народом у прошлости треба да задобије нашу пажљиву пажњу.

Треба да научимо поуке којима су оне намењене да нас поуче. Али не треба да се њима задовољимо. Бог води свој народ корак по корак. Истина је прогресивна. Озбиљни трагач ће непрестано примати светлост с неба. Шта је истина? — то увек треба да буде наше питање.“ *Signs of the Times*, May 26, 1881.

Крајем јула 2023. године, Откривење Исуса Христа почело је да се разоткрива.

Као и са седмим печатом и такође са гласовима седам громава, Откривење Исуса Христа бива отпечаћено непосредно пре него што се заврши време милости. Оно пружа треће сведочанство исте поруке која је представљена уклањањем седмог печата и седам громава. Те три представе у књизи Откривења јесу три сведока који се сједињују да сачињавају поруку Откривења Исуса Христа. Отпечаћивање ова три сведока је постепено. Његови учинци су такође постепени.

„Послушност закону Божијем јесте посвећење. Многи имају погрешне представе у погледу овога дела у души, али Исус се молио да Његови ученици буду посвећени истином, и додао: ‘Ријеч Твоја јесте истина’ (Јован 17:17). Посвећење није тренутан, већ поступан рад, као што је и послушност непрекидна. Све док Сатана навалљује на нас својим искушењима, борба за победу над собом мораће да се води изнова и изнова; али послушношћу ће истина посветити душу. Они који су верни истини, заслугама Христовим, победиће сваку слабост карактера која их је навела да буду обликовани сваком променљивом животном околношћу.“ *Faith and Works*, 85.

Поступни развој разумевања Откривења Исуса Христа почео је да се објављује крајем јула 2023. године. Процес разумевања истина које су тада почеле да се објављују, започео је убрзо након 18. јула 2020. године.

Истина која је препозната у поруци о скидању печата са седмог печата обраћа се путоказу Поноћног вапаја. Поноћни вапај у милеритској историји био је постепени развој истине, а та се чињеница може показати историјским прегледом дела Самуила Сноуа. Исус приказује покрет трећег анђела покретом првог анђела, јер Он увек приказује крај почетком.

Истине које се сједињују да би образовале поруку Поноћног вапаја јесу разумевање тога ко је Бог и како је Његов карактер представљен у Његовој Речи. Те истине укључују веома подробен опис историјског процеса који ће испунити они који на крају буду објављивали поруку Поноћног вапаја. Скривена историја седам громава јесте оно што идентификује тај историјски процес. Седми печат је део тог подрбног историјског процеса, али је његово откривење усмерено на временско раздобље које почиње када се порука Поноћног вапаја доврши, чиме се означава када је запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде извршено. Прогресивно уклањање седмог печата почиње када је порука Поноћног вапаја у потпуности развијена, као што је приказано на логорском састанку у Ексетеру у лето 1844. године. Ови чланци представљају ваш лични позив да дођете на логорски састанак у Ексетеру.

Када се отвори седми печат, огањ са олтара бива бачен на земљу, и настају „гласови, и громови, и севања муња, и земљотрес“. „Глас“ представља трубу.

Вичи из свег гласа, не устручавај се, подигни глас свој као трубу, и објави народу моме преступ њихов, и дому Јаковљевом гресе њихове. Исаија 58:1.

Глас трубе означава поруку која упозорава на предстојећи суд. Када Исаија заповеда Божјем народу да подигне свој глас као трубу, они треба да „вичу“ из свега гласа. Порука Поноћног поклича бива отпечаћена непосредно пре часа земљотреса недељног закона. Порука Поноћног поклича, која бива отпечаћена непосредно пре недељног закона који ускоро долази, јесте порука која нараста у силан поклич. Када Исаија каже: „Вичи из свега гласа“, он указује на спој са силним покличем трећег анђела, који је други глас што се придружује поруци Поноћног поклича. Силна порука Поноћног поклича јесте упозорење седме трубе, која је треће тешко. Божји народ мора разумети да се, када та трубна порука одјекне, налази у завршним тренуцима свога времена милости. Стога је Исаијина заповест упозорење да се припреме за завршетак времена милости, упозорење да ће трубни суд трећег тешког Ислама ускоро ударити Сједињене Државе због одбацивања Божје суботе. При недељном закону, Поноћни поклич, који је први од два „гласа“ у осамнаестом поглављу Откривења, нараста у силан поклич. Док се друга Божја деца, која су још увек у Вавилону, позивају да изађу.

„Istina za ovo vreme, vest trećeg anđela, treba da se objavljuje jakim glasom, što znači sa sve većom silom, kako se približavamo velikoj završnoj probi.“ The 1888 Materials, 710.

„Све већа сила“ „силнога поклича“ трећег анђела била је предочена на Синају када је сам Јехова објавио Десет заповести. Труба је у том догађају добијала на сили док се гора тресла и претварала у дим. Страх је био толико велики да је и сам Мојсије силно задрхтао. Тада је народ у страху подигао своје „гласове“, молећи да Божји „глас“ престане да одзвања.

И звук трубе, и глас речи; који глас они што га чуше замолише да им се реч више не говори: (Јер не могаху поднети оно што беше заповеђено: И ако се и звер дотакне горе, биће каменована, или копљем прободена; И тако страшан беше призор, да Мојсије рече: Веома се бојим и дрхтим). Јеврејима 12:19–21.

„Глас“ који су „они“ „чули“ представља „глас“ опоменске поруке трећег анђела. У страшној тешкој муци одговорили су својим сопственим „гласовима“. Гласови у време закона о недељи такође су представљени лудим девицама које траже уље, а гласови мудрих девица говоре им да иду и купе за себе. На завршетку времена људске пробе, „гласови“ оних који препознају да су изгубљени, као што су и луде адвентистичке девице код закона о недељи, вапе да стене и горе падну на њих. Закон о недељи је представљен давањем закона на гори Синају.

„При чудесним пројавама божанске силе том свечаном приликом,—тајанственим звуцима трубе који су постајали све гласнији и страшнији, грмљавини која је одјекивала са сваке горске стране, бљеску муње који је обасјавао сурове и свечане висове, и на врху Синаја, усред облака, и олује, и густе таме, слави Божјој као огњу који прождири,—пред овим знацима Јеховиног присуства, срца Израиља клонула су од страха, и сав збор „стајаше издалека“. Чак је и Мојсије узвикнуо: „Веома се бојим и дрхћем.“ Тада се над разјареним стихијама чуо глас Јеховин, који је изговарао десет прописа свога закона.

„Када је велико Божје огледало открило народу Израиља њихово право стање, душе су им биле преплављене страхотом. Страшна сила Божјих изговорених речи чинила им се већом него што би њихова дрхтава тела могла поднети. Молили су Мојсија: ‘Говори ти с нама, и ми ћемо слушати; али нека Бог не говори с нама, да не помремо.’ Када је пред њих било изнесено велико Божје мерило правде, увидели су, као никада раније, одвратан карактер греха и сопствену кривицу пред очима чистог и светог Бога.” Signs of the Times, March 3, 1881.

Када се огањ са жртвеника баца на земљу, настају „гласови, и громови, и муње, и земљотрес“. „Громови и муње“ су симболи Божјих судова. При недељном закону, Сједињене Државе ће у потпуности испунити своју „чашу безакоња“, и „национално отпадништво биће праћено националном пропашћу“. „Чаша безакоња“ постаје пуна у четвртом нараштају, јер оба рога звери из земље напредују кроз четири нараштаја све већег бунта. Недељни закон означава тренутак када се Божји судови, представљени „гломовима и муњама“, изливају, и они се изливају на четврти нараштај.

„О Аморејима је Господ рекао: ‘А у четвртом колену вратиће се овамо; јер безакоње Амореја још није навршено.’ Иако је тај народ био упадљив по своме идолопоклонству и покварености, још није био напунио чашу свога безакоња, и Бог не би дао заповест за његово потпуно уништење. Народ је требало да види божанску силу како се на изразит начин показује, да би остао без изговора. Сажаливи Творац био је вољан да подноси њихово безакоње до четвртог колена. Тада, ако се не би видела никаква промена набоље, Његови судови требало је да падну на њих.”

„Са непогрешивом тачношћу Бесконачни још увек води рачун са свим народима. Док се Његова милост нуди уз позиве на покајање, тај рачун ће остати отворен; али када бројке достигну извесну меру коју је Бог одредио, отпочиње служба Његовог гнева. Рачун се затвара. Божанско стрпљење престаје. Нема више заступања милости у њихову корист.” Testimonies, volume 5, 208.

Сестра Вајт поистовећује судове који започињу доношењем закона о недељи са „Божјим разорним судовима“. Она учи да је за неразумне лаодикијске адвентисте, који су имали прилику да се припреме за кризу у поноћ, али су то одбили да учине, већ прекасно. То време разорних судова за неразумне девојке јесте „време милости“ за оне који још нису чули истину.

„О, кад би људи могли познати време свога похода! Многи још нису чули истину провере за ово време. Много је оних са којима се Дух Божји још увек бори. Време Божјих разорних судова јесте време милости за оне који нису имали прилике да сазнају шта је истина. Господ ће нежно погледати на њих. Његово срце милости је дирнуто; Његова рука је још увек испружена да спасе, док су врата затворена за оне који нису хтели да уђу.“ Сведочанства, том 9, 97.

Када се отвори седми печат, настају „гласови, и громови, и муње, и земљотрес“. „Час“ у коме се „земљотрес“ из Откривења једанаесте главе први пут испунио био је Француска револуција, а савршено испуњење тог „часа“ јесте „потрес“ звери „земље“, при недељном

закону који ускоро долази. Управо у том „часу“ седми печат се у потпуности отвара. Крст је праслика недељног закона, а при крсту је био велики земљотрес.

А Исус, опет повикавши из свега гласа, испусти дух. И гле, завеса храма раздре се надвоје, одозго до доле; и земља се потресе, и стене се распукнуше. Матеј 25:51.

На крсту је било оборено сатанско царство, као што ће бити и у време закона о недељи.

„Христос није предао Свој живот док није извршио дело које је дошао да учини, и Својим последњим дахом узвикнуо је: „Свршено је.“ Јован 19:30. Битка је била добијена. Његова десница и Његова света мишица прибавиле су Му победу. Као Победник, поставио је Своју заставу на вечним висинама. Зар није било радости међу анђелима? Цело небо је тријумфовало у Спаситељевој победи. Сатана је био поражен и знао је да је његово царство изгубљено.“ Чежња векова, 758.

Земљотрес крста представља „истину“, која је Алфа и Омега. „Истина“ је почетак, средина и свршетак; то је јеврејска реч која је настала спајањем првог, тринаестог и последњег слова јеврејског алфавита. Био је земљотрес када је Христос умро, а затим и други земљотрес при Његовом васкрсењу. На крсту је био први земљотрес, затим гроб, па онда земљотрес при Његовом васкрсењу. При оба земљотреса гробови су се отворили.

„Када је Исус, док је висио на крсту, узвикнуо: „Свршено је“, стене су се распукле, земља се потресла, и неки од гробова су се отворили. Када је устао као победник над смрћу и гробом, док се земља љуљала и слава неба обасјавала свето место, многи од праведних мртвих, послушни Његовом позиву, изађоше као сведоци да је Он васкрсао. Ти повлашћени, васкрсли свети изађоше прослављени. Они су били изабрани и свети из сваког доба, од стварања па све до Христових дана. Тако је, док су јеврејске вође настојале да прикрију чињеницу Христовог васкрсења, Бог изабрао да подигне једну скупину из њихових гробова да посведоче да је Исус васкрсао и да објаве Његову славу.“ Early Writings, 184.

При првом земљотресу гробови се отворише, а при последњем земљотресу отвори се Христов гроб. У једанаестом поглављу Откривења, два сведока излазе из својих гробова у исти час када се догоди земљотрес. Земљотрес је закон о недељи, који је предзнак крста. Стога треба да буду два васкрсења у часу закона о недељи. Прво представља рођење сто четрдесет и четири хиљаде, које се збива пре него што жена почне да се мучи на порођају, а друго се дешава у њеним порођајним мукама. Жена из дванаестог поглавља Откривења најпре рађа мушко дете које ће владати народима гвозденом палицом, без икаквих порођајних болова. Затим, при закону о недељи, почињу њене порођајне муке и она рађа друго дете. Најпре рађа Илију, а најзад рађа Мојсија. Закон о недељи јесте час васкрсења близанаца из седмог поглавља Откривења.

Када се седми печат у потпуности отвори при недељном закону, настаје тишина на небу за пола часа.

„Али Бог је страдао са Својим Сином. Анђели су посматрали Спаситељеву агонију. Видели су свога Господа опкољеног легијама сатанских сила, Његову природу притиснуту дрхтајним, тајанственим ужасом. На небу је владала тишина. Ниједна харфа није била дотакнута. Када би смртници могли да сагледају запрепашћење анђеоске војске док је у немој жалости посматрала Оца како одваја Своје зраке светлости, љубави и славе од Свога љубљеног Сина, боље би разумели колико је грех увредљив у Његовим очима.” Чежња векова, 693.

Прва половина часа земљотреса представља прво рођење, или васкрсење, двојице сведока. У тој половини часа двојица сведока бивају запечаћени. Они морају бити запечаћени пре недељног закона, јер су они застава која позива друго дете из гроба током преостале половине часа. Друго дете може бити оживљено једино гледајући људе и жене са печатом Божјим усред мука кризе недељног закона.

„Дело Светога Духа јесте да осведочи свет о греху, о праведности и о суду. Свет може бити опоменут једино тако што ће видети оне који верују истини посвећене истином, како поступају по узвишеним и светим начелима, показујући у високом, узвишеном смислу линију разграничења између оних који држе заповести Божје и оних који их газе под својим ногама. Посвећење Духа означава разлику између оних који имају печат Божји и оних који држе лажни дан одмора. Када дође проба, јасно ће се показати шта је жиг звери. То је држање недеље. Они који, пошто су чули истину, и даље сматрају овај дан светим, носе потпис човека греха, који је помислио да промени времена и законе.“ Bible Training School, 1. децембар 1903.

Првенци жене јесу сто четрдесет и четири хиљаде, који су у књизи Откривења означени као првине. Они представљају знак који друго стадо мора препознати у кризи и сукобу борбе око недељног закона. Тај знак је субота, коју сто четрдесет и четири хиљаде држе у време када је то противзаконито чинити. Сестра Вајт њихов барјак назива „крвљу упрљаним барјаком Кнеза Емануила“.

„У виђењу сам видела две војске у страшном сукобу. Једну војску предводиле су заставе које су носиле обележја света; другу је предводила крвљу натопљена застава Кнеза Емануила. Застава за заставом остајала је да се вуче по прабини, док је чета за четом из Господње војске прелазила непријатељу, а племе за племеном из редова непријатеља сједињавало се с Божјим народом који држи заповести. Анђео који је летео посред неба стављао је Емануилову заставу у многе руке, док је моћни војсковођа гласно узвикивао: ‘Станите у строј. Нека они који су одани Божјим заповестима и Христовом сведочанству сада заузму своје место. Изађите између њих и одвојте се, и не дотичите се нечистог, и ја ћу вас примити, и бићу вам Отац, а ви ћете бити Моји синови и кћери. Нека сви који хоће дођу у помоћ Господу, у помоћ Господу против силних.’“ Testimonies, volume 8, 41.

Крвљу упрљани барјак јесте оно што друго стадо Божје мора видети у време кризе закона о недељи. Тај барјак је светлост у успону коју носи сто четрдесет и четири хиљаде. Тај барјак је црвене боје, јер је крвљу упрљан барјак. Тај барјак био је прасликован у бици код Јерихона, када је Раава примила и заштитила уходе, а затим признала своју покорност

Исусовој војсци тако што је о свом прозору истакла скерлетну врпцу. Раава представља другорођену децу Божју у кризи закона о недељи, која виде и прихватају скерлетни знак, и долазе у послушност Исусовој војсци. Скерлетна врпца коју је употребила Раава била је знак Исусовој војсци да не уништи дом Раавин.

Рава представља оне који су још увек у Вавилону у време кризе недељног закона, а Исус Навинова војска представља првенце од сто четрдесет и четири хиљаде. Скарлетна нит је симбол Божје суботе. Скарлетна нит била је заповест ухода дата Рави, коју је морала да следи ако је хтела да задобије Божју заштиту.

Ево, кад дођемо у земљу, привежи ову врвцу од скерлетне пређе за прозор кроз који си нас спустила; и доведи к себи у кућу оца свога, и матер своју, и браћу своју, и сав дом оца свога. Исус Навин 2:8.

Знак који они што су још у Вавилону морају видети представљен је скерлетном нити, која је субота, али која такође означава разлику између двојице близанаца. Прворођени близанац јесте сто четрдесет и четири хиљаде, јер они у својим рукама носе крвљу упрљану заставу Кнеза Емануила.

И подигнуће знамење народима, и сабраће прогнане Израилеве, и окупиће расејане Јудине с четири краја земље. И ишчезнуће завист Јефремова, и противници Јудини биће истребљени: Јефрем неће завидети Јуди, нити ће Јуда тлачити Јефрема. Него ће налетети на плећа Филистејцима ка западу; заједно ће опленили синове истока; ставиће руку своју на Едом и Моав; и синови Амонови покориће им се. Исаија 11:12–14.

Прворођени близанац има скерлетни знак, то јест скерлетну нит која означава првенца. Прворођени близанац је Зарах, а другорођени је Фарес.

И кад дође време да роди, гле, близанци беху у утроби њеној. И кад је рађала, један пружи руку; а бабица узе и привеза му о руку скерлетну врпцу говорећи: Овај је изашао први. Али кад повуче своју руку, гле, изађе брат његов; и она рече: Како си се пробио? На теби нека буде тај пробој; зато му дадоше име Фарес. А потом изађе брат његов, који имаше скерлетну врпцу на руци; и дадоше му име Зара. Постање 38:27–30.

Зара значи излазећа светлост, а Фарес значи пробити се. Када близанац Фарес угледа излазећу светлост знака црвеног конца на руци свога брата близанца Заре, он се „пробија“, то јест излази из Вавилона. Зарино препознавање излазеће светлости црвеног конца означава потчињавање последњерођеног близанца прворођеном близанцу.

И доћи ће од истока и од запада, и од севера и од југа, и сеће у царству Божјем. И гле, има последњих који ће бити први, и има првих који ће бити последњи. Лука 13:29, 30.

Скривена историја седам громава указује на три путоказа. Први и последњи путоказ јесу разочарења. Период између првог разочарења и поруке Поноћног вапаја јесте време одлагања. Од Поноћног вапаја, који је други путоказ, временски период јесте време запечаћења. Период који је време запечаћења завршава се последњим разочарењем.

Скривена историја седам громава поистовећује три путоказа. Први и последњи путоказ јесу отварање гробова при земљотресу. Период између отварања првог гроба и поруке Поноћног вапаја јесте време закашњења. Од Поноћног вапаја, који је други путоказ, временски период јесте време запечаћења. Период који је време запечаћења завршава се отварањем последњег гроба.

Ова два сведока о три корака скривене историје седам громава такође су посведочена Христовом смрћу и васкрсењем. Прво отварање гроба било је симболизовано Христовим крштењем у водени гроб, а последњи гроб био је крст. Између Христовог крштења и крста, Христос је објављивао Своју поруку, што је представљало Поноћни поклич. То објављивање извршио је за хиљаду двеста шездесет дана. После крста, у лицу Својих ученика, порука Поноћног поклича била је поновљена током хиљаду двеста шездесет дана, до Стефанове смрти.

Два сведока из једанаесте главе Откривења била су оснажена да објављују поруку Поноћног поклича хиљаду двеста и шездесет дана. Затим су били убијени и положени на улицама хиљаду двеста и шездесет дана, све док нису били враћени у живот и оснажени.

Наставићемо да испитујемо ове истине у наредном чланку.

„Ако не дође до истинског обраћења душе Богу; ако животворни дах Божји не оживи душу за духовни живот; ако они који исповедају истину нису покретани начелом рођеним са неба, онда нису рођени од непропадљивог семена које живи и остаје довека. Ако се не уздају у Христову праведност као у своју једину сигурност; ако не подражавају Његов карактер, не труде се у Његовом духу, они су наги, нису одевени у хаљину Његове праведности. Мртви се често приказују као живи; јер они који остварују оно што називају спасењем према сопственим замислима, немају Бога који у њима чини да хоће и творе по Његовом добром нахођењу.“

„Ова класа је верно представљена долином сувих костију коју је Језекиљ видео у виђењу.“ Review and Herald, 17. јануар 1893.